

הבא ראשון⁽⁶⁾, ועושין כך מפני הפסד כהן. חזינן דצריך ישראל לטרוח כדי שיגיעו המתנות ליד כהן.

תרומה נמי מצית לתרוצי הכי, דשאני תרומה מלקט משום ד"נתינה" כתיבא ביה⁽⁷⁾.

ורחינן: שאני מתנות כהונה דלשון "נתינה" כתיבא ביה, ולהכי מוטלת עליו החובה ליתן לכהן.

ותמהינן: ואלא לשון "תעזוב" יתירא דכתיב בלקט למה לי, לאו למימר דאם אין עניים יצניע הלקט עד שימצא עני?!

ואמרינן: השתא דאתית להכי, לענין

ואמרינן: לא. אלא לכדתניא: המפקיר את

6. רש"י פירש שבמקום שנהגו למלוג ולאכול אותם עם עורן, אינו רשאי להפשיט את הזרוע אלא נותנה לכהן עם עורה, ובמקום שנהגו להפשיט את הראש, לא יפשיט את הלחי, כי חייב לתת לכהן את הצמר שבראש וכל שכן את העור עצמו. והוסיף בעל המאור שלפי ביאור זה הועיל מנהג שיתן גם את העור, אף שמן התורה אינו חייב ליתןן אלא בלחי, כיון שחיוב מתנות הוא רק בבשר לאכילה, והעור אינו ראוי לאכילה, אך במקום שנהגו למלוג והוא ראוי קצת לאכילה צריך ליתנו כחלק מהזרוע, ואז גם לא יפשיטנו. אבל במקום שלא נהגו למלוג, יכול להפשיט את הזרוע וליטול העור לעצמו, [אך אינו חייב להפשיט, אפילו אם המנהג להפשיט]. אך בלחי לא יועיל המנהג להפשיט את הראש לגרע ממצוות התורה לתת את עור הלחי לכהן.

בר"ן טעם נוסף, שגם בזרוע התרבה כל מה שעליה].

וכל זה לענין מליגה, אך אם נהגו להפשיט הזרוע, יכול להפשיטה ולתת את הבשר והעור לכהן, [אך אינו חייב להפשיט, וכנ"ל]. אבל בלחי אף במקום שנהגו להפשיט, לא יפשיטנה, שמא הכהן מעדיף למולגה, כי עור הראש יותר ראוי לאכילה במליגה.

והרי"ף גרס "מקום שנהגו למלוג בעגלים לא ימלוג בזרוע" [במקום "לא יפשיט הזרוע"] וביאר הרמב"ן במלחמות ה' שאסור אפילו למלוג את הזרוע, כיון שהעור נפסד במליגתו, ואף שהם נהגו לאכלו כך, כל אחד עושה לעצמו כפי שעדיף לו, אך אינו יכול למלוג את העור של הכהן, שמא חפץ בו בלי מליגה. והוסיף, שלדעת הרי"ף מן התורה צריך לתת עור הזרוע לכהן כיון שזכה בהן מעת השחיטה, כדכתיב מאת זובחי הזבח, ולא הוצרך לרבות בראש אלא צמר ושער, ולכן לא יועיל המנהג למלוג להפסיד את העור שכבר שייך לכהן. [וראה

והרמב"ם [פ"ט מביכורים ה"ט] כתב "אין מולגין אותן ואין מפשיטין אותן אלא יתנו לו בעורן ובצמרן", ומשמע כביאור הר"ן בדעת הרי"ף, שמן הדין חייב לתת את העור ואת הצמר שעל הזרוע, ולכן אפילו במקום שנהגו למלוג אין מולגין, ואין מפשיטין, [ובפר"ח כתב שיכול להפשיט הזרוע וליתן העור לכהן].

ובשו"ע [ס"א ב'] כתב הלחיים וכו' צריך ליתנו עם העור והצמר והשער שבראש, שאינו רשאי למלגם. וכתב הפרי חדש [סק"ז] שפסק כרש"י, שהרי נקט את האיסור למלוג רק בלחי ולא בזרוע. ותמה למה השמיט השו"ע את הדין שאסור להפשיט הזרוע. אבל הגר"א כתב שפסק כהרי"ף שהרי לרש"י אין נידון כלל על המליגה, רק להרי"ף כשם שבזרוע אסור למלוג כך בלחי, ולביאורו יתכן שדברי השו"ע "שאינו רשאי למלגם ולא להפשיט העור" נסובים בין על זרוע ובין על לחי. [כ"א אב, מושב אמנון].

7. רש"י [בד"ה מעלים] כתב שנותן לכהן הבא